

Μνήμη των θυμάτων της Μικρασιατικής Καταστροφής στη Μητρόπολη Θηβών

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας](#)

Την Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου τ.έ., Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Παντελεήμονος πόλεως Λεβαδείας, τιμήθηκε με την προσήκουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα η μνήμη των θυμάτων της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Το πρωί τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Θηβών κ. Γεωργίου, με τη συμμετοχή των Εφημερίων του Ιερού Ναού και την παρουσία των πολιτικών και στρατιωτικών Αρχών του τόπου, εκπροσώπων φορέων και συλλόγων, των μαθητριών και μαθητών των σχολικών μονάδων της

περιοχής του Συνοικισμού καθώς και πλήθους ευσεβών χριστιανών.

Με το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των θυμάτων της Μικρασιατικής Καταστροφής, των χιλιάδων αδελφών μας που ξεριζώθηκαν από τις πατρογονικές τους εστίες και οδηγήθηκαν στην προσφυγιά, μεταφέροντας μαζί τους την Ορθόδοξη πίστη, τις παραδόσεις, τον πολιτισμό και την ιστορική μνήμη των αλησμόνητων πατρίδων.

Η ημέρα της μνήμης, σε άμεση συνάφεια με το βαθύ πνευματικό μήνυμα της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, αποτέλεσε αφορμή προσευχής και περισυλλογής. Ο Σταυρός του Κυρίου, ως σύμβολο θυσίας, δοκιμασίας αλλά και ελπίδας και Αναστάσεως, υπενθυμίζει διαχρονικά ότι μέσα από τον πόνο και τη δοκιμασία μπορεί να αναδειχθεί η δύναμη της πίστεως και της καρτερίας.

Μετά την Απόλυση, τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο Μικρασιατών, που βρίσκεται στην περιοχή του Συνοικισμού και είναι αφιερωμένο στη Μικρασιάτισσα Μάνα. Ακολούθησε η κατάθεση στεφάνων από τις πολιτικές και στρατιωτικές Αρχές, καθώς και από εκπροσώπους τοπικών φορέων, ως ελάχιστος φόρος τιμής και ευγνωμοσύνης προς όλους εκείνους που θυσιάστηκαν και έφυγαν από την

παρούσα ζωή, αλλά παραμένουν ζωντανοί στη μνήμη της Εκκλησίας και του λαού μας.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Γεώργιος αναφέρθηκε στο μήνυμα της ευαγγελικής περικοπής της ημέρας, όπου ο Κύριος απευθύνει προς όλους την πρόσκληση: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἅρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι»(Μρ. η΄34- θ΄-1).

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι τα λόγια αυτά του Κυρίου αποκτούν ιδιαίτερη σημασία όταν τα ακούμε σε μία ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας καλεί να σταθούμε με σεβασμό και προσευχή μπροστά στη μνήμη των θυμάτων της Μικρασιατικής Καταστροφής. Ο Σταυρός δεν είναι μόνο σύμβολο πόνου και θυσίας, αλλά και δρόμος πίστεως, υπομονής και ελπίδας. Οι Μικρασιάτες αδελφοί μας, μέσα στις ανείπωτες δοκιμασίες που έζησαν, σήκωσαν τον δικό τους σταυρό, χωρίς να απαρνηθούν την πίστη, την πατρίδα, την παράδοση και την πνευματική τους κληρονομιά.

Ιδιαίτερα τόνισε ότι η μνήμη τους δεν αποτελεί απλώς αναφορά σε ένα τραγικό γεγονός του παρελθόντος, αλλά αποτελεί ζωντανή παρακαταθήκη για τις

επόμενες γενιές. Οι πρόσφυγες της Μικράς Ασίας, έχοντας χάσει τις πατρογονικές τους εστίες, δεν έχασαν την πίστη και την ελπίδα τους. Αντιθέτως, μετέφεραν μαζί τους ό,τι πολυτιμότερο είχαν: την Ορθόδοξη πίστη, την παράδοση, τις αξίες και τον πολιτισμό τους, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην αναγέννηση της κοινωνίας όπου εγκαταστάθηκαν.

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν... ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ». Ο λόγος του Χριστού, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, παραμένει διαχρονικός και επίκαιρος: μας καλεί να μη λησμονούμε ότι η αληθινή πορεία του ανθρώπου είναι πορεία θυσίας, πίστεως και αγάπης, αλλά και να αντλούμε δύναμη από το παράδειγμα εκείνων που, μέσα από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες, κράτησαν ζωντανή την ελπίδα.

Η Αγία μας Εκκλησία, διατηρώντας άσβεστη τη μνήμη των αδελφών μας που έζησαν τα τραγικά γεγονότα της Μικρασιατικής Καταστροφής, προσεύχεται για την ανάπαυση των ψυχών τους. Η μνήμη των Μικρασιατών αποτελεί χρέος τιμής, αλλά και ζωντανή υπενθύμιση της δύναμης με την οποία ο άνθρωπος, στηριζόμενος στην πίστη και την ελπίδα του Θεού, μπορεί να αντιμετωπίσει ακόμη και τις πλέον οδυνηρές δοκιμασίες.

